

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XI. Quod Tyrannus Sanctum Dei mordaciter excipiens, tradidit suis
puniendum, & de fuga comitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

constantiaz, spei, & orationis opera, subornauit, ita ut stu-
por discipulos inuaderet, tantum quod Pontificem gra-
uaret. Igitur circiter horam diei tertiam celebrante illo
canonicos hymnos, & debitum officium sub sanctarum
testimonio R E L I Q V I A R V M soluente, iuuenis præfa-
tus superueniens præcipitum cordis vesano tumultu de-
signauit, nam multitudinis arma collisa, minaciter in-
quirit nomen Pontificis, comitatui eius magnum pauorem
incussit. Vnde festina trepidatione, sicut fit, ad hostium
domus occurrentes, postquam habitum furoris & turbam
cognouerunt, illum hæc inimica intendere timidi præ-
nuntiabant. Quorum ille pauori ex arcano solidæ spei
retulit orsa, dicens: aduentum eorum non afferre sibi ti-
morem per quem & molestia pereat, & gaudia sine fine
succedant. dolorem corporis, qui momento pertransit
esse breuem, & pœnam, quæ vitam perennem affert es-
se leuem. Discriumen est, inquit, paruum, mortis huius
hora, quam bona fidei pectus dum patienter excipit æter-
nitatis desiderio transilit. Vnde videndum est ne nos ti-
mor stanguler ante quam timoris causa conueniat; cui
si manus dantur, periculosius punit, quam interemptor.
Hic etenim ex aduersa militia tetricus pariter & turpissi-
mus profligator: quem ille ceperit, ante a moritur quæ
puniatur. Moritur, inquam, non solum turpiter, verum
infeliciter, quia & sponte simul & sine spe tollitur. Qui
enim diuersa pati pro iustitia diffidit, & sine fide moritur
& sine fine punitur.

XI.

Hæc eo prosequente funestus irrupit Iuuenis, & vt in
ea domo lapis iacuit, super eum baculo inclinis stans, addu-
ci sibi beatum Emmerānum turbulenter proclamat. Quo
adducto ardentibus & oculis & animis exceptum morda-
citer

citer irridens generum appellat. Quod Dei sacerdos iusta detestatione cum denegaret, ille prosequitur, ira cōtumaciam dispumante & ignita iacula tur oprobria, tandemq; intulit: Ruinam nostrā domus sustulimus, calamitatem nostram proueximus, incendium gloriæ nostra in sinu fo- uimus. Ut quid ergo patri filiam, mihi sororem meam fœ- dasti? Plena libidinum tuarum virgo regia, dedecus gene- ris & damnnum pudotis exposuit. Risus hostium, mœror patris, luctus fratri, pignus nobile damnatur ut scortum. Hoccine est Episcopum esse? Hoccine est amicum esse? Hoc est testimoniu religio- nis: Hoc indicumi pietatis tux? Hanc gratiā meritis nostris rependis? qui te aduenā & ege- nū nostris botis in reuerentiam totius populi ædificauim⁹. Sub hæc miles Christi; Immo, inquit, fili aliam & longe dis- similem gratiam & vestra merita, & nostra voluntas exqui- rit. Proinde bona spei, bonam fidem habere debuisti· nam illa suspicio non probatur, quæ neque fidem trahit à præteritis, neq; causam habet ex meritis. Cur enim bene merentibus obessem, qui vel male merentibus sàpè pro- fueram? Proinde tu, quem neq; propter minas timeo, neq; propter timorem, moneo deponer pertinaciam, differ ani- mum suspicionis, & redi ad experimentum veritatis, ne propter temeritatem tuam incurras in exitium. Ad limina sanctorum Apostolorum Romam ire decreui, ubi cathe- dram Petrus habuit, quem in Ecclesia sua censorem veritatis veritas ipsa disposuit. Huius Vicarius sicutab eodem lo- co & ordine trahit honorem, sic ab eadem tenet auctorita- tem & eius iudicium non fallitur, quod auctore Christo so- lidatur. Ibi ergo vel per te vel per nuntium canonice ex- aminationis pondus de obiectis experiri licebit, quatenus obligatus aut absolutus inucriar: Accepto autem mansue- tudinis oraculo, vim animositatis ceca tyranni præsumptio-

D furore

furore laxabat. baculumq; quem manu gestabat, tanti patris in pectus impedit, & non reueritus templo Domini funestas iniijcere manus, socios nefandis instigat vocibus, quatenus vinculatum deformiter traherent. Factumq; est sic, vt assentatio semper decluem tyrannis impetum facit, vt à militibus illico vallatus, & religionis vestibus exutus, in hospitio ipsorum super scalam funibus stringeretur. Hoc ausu tam scelerato perterriti comites sancti viri, diffugunt. exempli maioris imagine, propheticum implentes praesagium, quo dicitur: Percute pastorem, & dispergentur oves gregis. Preciosus autem Christi Martyr, olim deuotam animam oblatum iri Deo perpendens, quanto arctiori discrimine configendum sibi cognouit, tanto attentiori sollicitudine, ad victoriae suæ ducem Christum se contulit, foris patientia, precibus intus armatus, toto videlicet spiritu illi inhærens, cuius amor animum deliniret, dum crudelis poena corpus laniaret.

Math. 26.

XII.

Interea quinque carnificibus ad secundum membra tim atq; articulatim tanti sacerdotis corpusculum, vt bestialem tyranni animum multiplici vulnere pascerent, eleitis, diuila est sententia tortorum. Quippe duo ex ipsis, detestantes tam crudele officium, veniam postulabant, ne pro illo facinore puniret eos iustitia, ad quod non voluntas, sed Domini sui cogeret saevitia; Cæteri verò vana pro veris astimantes, Manus, inquit, impudicè mulieribus insertas, ad deterrenda incestorum facinora præcidi oportet. Itaque digitorum articulos vulneribus numerant, & simul nata diuidunt, per tempora morti moras facientes, vt amerior per tormenta veniret. Sed cur moratur hic facundia, ubi locus est voci suspirijs interclusæ, non compositionis arte depicta? Ergo pedibus & manibus abscis-